

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

---

Heinrich Rahn Joachim Petersen

Disputatio Iuridica De Sponzionibus

Rostochi[i]: Kilius, 1647

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn731865464>

Druck Freier Zugang

Wettern (Th. I.)

Rähme - Petersen ^{Kart.} / 6
jahr. 1647.

49

f. N. D. N. f. C.
DISPUTATIO JURIDICA
DE
SPONSIONIBUS,

Quam,
Approbante nobilissimo JCtorum in
illustri Rosarum Academia ordine,

PRÆSIDE
Viro Amplissimo, & Consuliſſimo,
DN. HENRICO Rahnem/ J.U.D.
ac Professore Publico, & Facultatis
Juridicæ p. t. DECANO Spectabili, Dn. Præce-
ptore & Patrono suo omni observantiæ & honoris
cultu æternūm prosequendo,

*PRO SUMMIS IN UTROQUE JURE PRIVILE-
GIIS ET HONORIBUS DOCTORALIBUS
CONSEQUENDIS*

Publicè examinandam proponit
JOACHIMUS PETERSEN,
Lubecensis,

In Auditorio Majori

Addiem 23. Martii horis ante- & pomeridianis

••• (***) •••

ROSTOCHI,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr. Anno 1647.

R. S. A. R.
DIPUTATIO INSTITUTA
DE
APPOINTATIONIBUS
Appointatus dicitur quem [C]onsummum
diffigit et non a se debetis origine
Dicitur
Dicitur
Dicitur
Dicitur
Dicitur
Bibliotheca
Academica
Saxonia
IAGHIMUS PUTESEI
IAGHIMUS PUTESEI

Proœmium.

Ractatus de Sponsionibus
quam quotidianus frequensque
sit, nemo est profecto, qui nesci-
at. Verum pauci sunt, qui vim
ac potestatem verbi noverint,
quive ex nostratis scripserint,
inquit celeberrimus JCtus Benvenutus Straccha
in tractatu suo de Sponsionib⁹ statim initio Quæ
verba cum non ita pridem legerem, de materia,
quam disputationi destinarem, sollicitus, hæc de
Sponsionibus mihi præ ceteris digna visa fuit, in
qua evolvenda operam & industriam meam
collocarem. Sed ne longiore antelogio quem-
piam detineam, jam è carceribus in ipsum prosi-
lio circum: quem ut rite decurrere valeam, adsit
propitius is, sine cuius ope atq; auxilio nihil pro-
videnter mortales auspicantur.

THESES I.

Sponsio à sponte, quod sponte fit vel dicitur, appellata,
Geedd. ad l. 7. de V. S. n. 16, quāvis generale nomen sit, & ad omnē pro-
missionem, quomodo cunq; factam, referatur, l. 7. de V. S. l. 19. §. 2. D.
de adilit. edit. l. 6. §. 12. D. de pact. l. 1. D. de LL. Geedd. add. l. n. 15. seqq.
Hilfig. ad Donell. 14. comment. 36. C: hic tamen illam accipio pro ea

def. / promissionis specie, quæ certaminis alicujus gratiâ sit, & Germanis in vernacula lingua Wettien / Wetting nuncupatur.

II.

In hac significatione Sponsio rectè videtur definiri, quod sit convention, quâ inter duos, de veritate vel eventu alicujus rei inter se contentes, per promissionem quandam reciprocam id agitur, ut victus aliquid perdat seu solvat, vîctor vero lucretur seu accipiat. *v. Perez. in praleit. ad tit. C. de aleator. n. 8. Thesaur. 2. quast. forens. 19. n. 2.*

III.

Causa efficiens Sponsionis remota, eaq; principalis est jus, & quidem gentium, *arg. §. 2. Inst. de jur. nat. gent. & civ. l. 5. D. de J. & J.* minus principalis & impulsiva autem æquitas naturalis, cui conveniens est, voluntatem domini, rem suam in aliud transferre volentis, ratam haberi, *s. per traditionem, Inst. de rer. divis. atq; ea, quæ inter homines placuerunt, servari, l. 1. pr. D. de pact. quod fidem fallere grave sit, l. 1. pr. D. de constit. pecun.* Unde etiam id, quod ex causa sponsionis alicui obvenit, jure naturali licite adquiri existimo, per ea, quæ tradit Domin. *Sot. de Just. & Jur. lib. 4. quest. 5. art. 2. Covarr. ad c. peccatum, §. 4. n. 2.*

IV.

Sed & jure nostro civili sponsiones admitti, satis potest probari, cum ex aliis multis locis, tûm præcipue ex l. 3. *D. de aleator. l. 17. §. fin. D. de præscr. verb. Perez. & Covarr. d. l. Schneiderv. ad s. sub conditio-* ne, *Inst. de V. O. n. 15. Coras. miscell. jur. lib. 7. c. 7. Clar. lib. 5. sentent. §. ludus n. 5. Gomez. 2. variar. resolut. n. n. 4. Soar. in thesaur. recept. sentent sub lit. S. n. 164. ubi, quin sponsiones valeant, nullum jus impediire, ait. Laz. ad l. 108. de V. O. n. 6. & ad l. 37. de reb. cred. n. 5. & Dd. communiter teste Decio consil. 115. n. 4.*

V.

Statutis quoq; nonnullorum locorum sponsiones expresse invenimus approbatas. Ita enim habet jus provinc. Pruten. *libr. 4. tit. 16. art. 6. Wann gesfrage ob Wettien kräfftig seye / da seken vnd ordnen wir / dass diejenigen/welche mit einander bedächlich wetten / daran verobligiret vnd verbunden seyn. Und sol dieselb ihren Bestände haben/ &c. Idem N. R. cautum esse, ex loco infra allegando apparebit.*

VI.

Jure Saxonico, quo etiam in quibusdam Saxoniæ inferioris locis multum utimur, licet nonnulli putent, omnes sponsiones indifferenter prohibi-

prohibitas esse, attestante Heig. part. 2. quæst. 10. n. 53. pleriq; tamen inter ius civile & Saxonum hac in parte differentiam aliquam non agnoscunt, v. Schneiderv. & Heig. d. l. Schultz. in synops. Inst. ad tit. de V. O. lit. B. & secundum dispositionem juris civilis Scabinos Lipsienses & Wittenbergenses ius Saxon. interpretatos, tradit idem Heig. d. l. n. 56. quemadmodum etiam in Dicasterio Jenensi secundum sponsiones pronunciatum, quod scilicet validæ sint & efficaces, & quod reus conventus & victus ad solutionem promissæ summae teneatur, se meminisse, ait Webner: in observ. pract. in verb. Petten/ Wettungen. vid. præterea consult. Saxon. lib. 1. quæst. 141.

VII.

Causa efficiens Sponsionis propinqua sunt personæ sponsonem contrahentes: quarum conditio talis esse debet, ut ex conventione (1.) alios sibi civiliter obligare, (2.) ipsæ aliis ita obligari, & (3.) inter se etiam civili obligatione obstringi possint: alias futurum, ut sponsio vel abutroq; vel certè ab uno latere vacilleret.

IX.

Hinc sponsiones non rectè ineunt furiosi, mente capti, infantes: quippe intellectu ac consensu, in omni conventione necessario, per l. 1. §. 3. D. de pac. l. 55. D. de O. & A. destituti, nec alios sibi obligare, etiam interveniente tutorum auctoritate curatorumve consensu, multoq; minus ipsi aliis obligari possunt, §. 8. & 9. Inst. de iunctil. stipul. l. 1. §. 12. seq. D. de O. & A. l. 5. D. de R. J. Idem dicendum de iis, qui usq; ad alienationem mentis vino se ingurgitârunt, arg. c. sanè, 15. quæst. 1. c. venter distinct. 35.

IX.

Non etiam propter ademptam honorum administrationem, sponsiones rectè celebrant infantiam jam egressi, sed adhuc impuberes; prodigi, quibus bonis interdictum est; minores, curatorem habentes: ad hoc scilicet, ut alii ex sponsione obligentur, per l. 43. D. de O. & A. l. 40. D. de R. J. l. 3. C. de in integr. restit. min. accedente licet tutore vel curatore, arg. l. 46. in fin. D. de admin. & peric. tut. l. 9. §. 1. D. de auct. & consens. tut. l. 1. §. 2. D. de tut. & ration. distrahab. l. ult. C. si maj. fact. alienat. rat. hab. nam alios sibi etiam sine his firmiter obstringunt, pr. J. de auct. tut. §. 9. Inst. de iunctil. stipul. l. 13. §. 29. D. de auct. empt. vend. l. 6. D. de V. O.

X.

Non deniq; sponsionibus inter se jure contendunt pater & filius fam. per §. 6. J. de inutil. stipul. §. 12. J. de oblig. quæ ex delict. l. 4. D. de Iudic. l. 2. D. de contrah. empt. l. 7. D. de O. & A. nisi hic peculum habeat castrense, vel quasi castrense, vel adventitiū, quod pleno jure ad ipsum pertineat, arg. d. l. 4. & ibi Gloss. Bart. & Paul. D. de judic. d. l. 2. D. de contrah. empt. l. 6. in sua pr. l. 7. C. de bono quæ lib. in potest. Nov. 117. c. 1. §. 1. Joh. Fab. & Bachov. ad §. item inutilis, Inst. de inutil. stipul. Gomez. 2 variar. resol. 1. n. 2. Idem statuendum de fratribus, in ejusdem potestate existentibus, v. Goedd. de contrah. stipul. c. 7. n. 85. seqq. Donell. 12. comment. 23.

XI.

Circa materiam sponsionis considerandæ sunt cùm caussæ, quæ sponsiones jure recipiunt vel non recipiunt, seu super quibus sponsiones rectè fiunt vel non fiunt; tum res, quæ in sponsionem deducuntur, seu hinc inde à contrahentibus promittuntur.

XII.

Quod ad prius membrum attinet, duabus videtur res comprehendi posse regulis: quarum una esto, quod sponsiones licetè interponantur non saltem super ludis jure concessis, veluti certaminibus, pro virtute seu virtutis exercendæ gratiâ susceptis, ut in l. 3. D. de aleator. sed generaliter super omnibus caussis, quæ per se sunt honestæ (h. e. uti Dd. explicitant, legibus ac bonis moribus non contrariæ, nec, si sponsio super ipsis facta fuerit, occasionem delinquendi præbituæ) per l. 17. §. ult. D. de prescr. verb. Obilian. König d. l. & §. seq. Heig. d. l. n. 54. Stracch. de Sponzion. part. 3. n. 5. Petrus Santer. de assur. part. 2. n. 19. 21. & 25.

XIII.

Ampliatur hæc regula, quod procedat, sive caussæ istiusmodi à facto personæ, & aut unius ex contrahentibus, aut alterius cuiusvis, certæ vel incertæ, sive planè à fortuna dependeant, per l. 10. l. 57. l. 63. l. 99. §. 1. l. 108. l. 126. pr. l. 129. D. de V. O. l. 12. D. de act. empt. vend. Petr. Santer. d. l. n. 1. & 29. Covarr. ad c. peccatum §. 4. n. 2. Immò licet nullum quoq; commodum aut emolumentum spōnentibus allaturaæ sint, Gomez. 2 variar. resol. 11. n. 4. Stracch. d. tract. part. 2. n. 4. Zaf. ad l. 37. de reb. credit. n. 5. neglecto præterea discrimine, utrum in futurum, an præsens vel præteritum tempus conferantur, arg. §. 6. J. de V. O. l.

37. D.

37. D. de reb. credit. l. 39. D. de jurejur. Strac. d. l. Santer. d. l. n. 25. in fin. Matth. de Afflict. decis. 389. n. 3.

XIV.

Hinc valete sponsionem cum Dd. coneludo, quod par numerosum numerus in mea manu sit, vel impar: quod Titius Capitolium adscendet, vel non adscendet: quod aliquis a me io petet, vel non petet: quod erastino die pluet, vel non pluet: quod navis tali die dormit redibit, vel non redibit: quod Imp. in Italiam hoc anno veniet, vel non veniet: quod Titius Senator aut Consul, Ferdinandus Imp. Julius Pontifex creabitur, vel non creabitur: quod Rex Hungariae hoc mense coronabitur vel non coronabitur: quod instrumentum aliquod ostendetur, vel non ostendetur: quod Titij uxor masculum pariet, aut non pariet. vid. Petr. Santer. d. l. n. 2. 16. 17. 18. 19. & 20. Strac. d. tract. part. 4. § ex predi-ctis, §. habet, & §. ex omnibus, Chilian. König d. c. 57. §. Und die Wette-Zaf. add. l. 37. de reb. cred. n. 5. Gomez. d. l. Coras. 7. Miscel. Jur. 7. n. 1. Matth. de Afflict. d. decis. n. 1. & 4. in fin.

XV.

Item valet sponsio, quod Rex aliquis hoc anno regno suo excidet, vel non exciderit; urbs quedam brevi expugnabitur, vel non expugnabitur, p. Strac. d. l. §. similis, Des. d. consil. 115. quod navis salva in portu appelletur, vel non appelletur, vid. Coras. d. l. Strac. d. l. § item querit. Matth. de Afflict. d. decis. n. 4. quod inter Titium & Bertam matrimonium contrahetur, vel non contrahetur; dummodo ejusmodi sponsionem ineuntes Titio & Bertha extranei sint, ut videri nequeant matrimonium, quod Titius & Bertha alias contracturi erant, propter lucrum remoraturi, aut etiam libertatem ejus cogendo vel nimium persuadendo impedituri, arg. l. 134. D. de V. O. l. §. fin. C. de Sponsal. c. gemma, extr. eod. Coras. d. l. Matth. de Afflict. d. l. Dec. d. consil. 115. n. 2. Strac. d. part. 4. pr. n. 4. & §. San-terr. d. l. n. 4. Zaf. ad l. 108. de V. O. n. 6. 7.

XVI.

Valent, inquam, haesponios, &c, que sunt ejus generis, aliæ. Neque enim in illis quicquam regulariter videtur subesse, quod honestati aut juri vel directe vel saltu indirecte repugnet; quamquam id in quibusdam earum interdum accidere posse non negem. Et hoc casu quin aliud quoq; statendum sit, vix est quod dubitetur, quippe quod cessante ratione celare quoq; debeat dispositio, arg. l. 32. D. de pass. l. 6. §. 2. D. de jur.

de jur. patron. Unde videmus, sponsiones super successu patriæ, victoria, aut urbis alicujus ob sessæ deditio ne, rebus alioquin honestis, statutis locorum non ubiq; probari, quod inde etiam occasio nonnunquam dari possit, arcana hostibus prodendi, ob quæ sperata victoria è manibus elabatur, uti tradit Perez. cit. supr. loc. ex Zypas in uotū jur. Belgic.

XVII.

Quin & super morte alicujus non solum in præteritum aut præsens, quod quidem minus creditur habere dubitationis, vid. Santer. d. l. n. 27. in fin. junct. n. 7. & seq. sed etiam in futurum tempus collatâ, sponsionem rectè fieri, Dd. autumant. v. Coras. d. l. Baptif. in annot. ad Clar. d. §. Iudic. n. 10. Dec. d. cons. 115. n. 2. Stracc. d. l. n. 1. Matth. de Afflict. d. decis. n. 3. Quorum opinio quamvis non improbabilissit, si aut is, super cujus morte sponsio interponitur, voluntatem suam accommodet, arg. l. fin. C. de part. l. 1. ibi, si non convalueret, D. de naut. fœn. Stracc. d. l. n. 2. Santer. d. l. n. 28. in fin. aut, eo hoc non faciente, periculum tamen infidiarum absit, quod videatur velle Stracc. d. l. n. 7. rectius tamen quem facturum arbitror, si ejusmodi sponsione abstineretur, cum etiam JCtus Paulus de ista requisitus noluerit consulere, turpitudinem quandam eā coatineri ratus, uti testatur Stracc. d. l. n. 2. & istud maximè, si agatur de morte illius hominis, pro cuius vita ipsum vota quoq; facere convenit. Nam si apponatur mors ejus, qui religioni aut patriæ inimicus est, sponsio sine dubio valebit, etiamsi neutra illarum conditionum, quarum modò mentio facta est, accedat. v. Santer. d. l. n. 14. seq.

XIX.

Altera regula esto, quod sponsiones illicite fiant non solum super iudis jure prohibitis, sive ipsi ludentes, sive etiam ludi spectatores ad sponsionem veniant, per l. 3. D. de aleator. fac. auth. interdicimus. C. de Episc. & eler. Stracc. d. part. 4. §. queritur, & § seq. Santer. d. l. n. 30. seq. Schultz. in synops. Inst. ad tit. de V. O. litt. B. sed generaliter super omni causa in honesta, turpi seu injusta, d. l. 17. §. fin. D. de præscrip. verb. arg. l. 26. D. de V. O. §. quod turpi, Inst. & l. 4. C. de inutile stipul. Stracc. d. tract. part. 3. n. 2. Santer. d. l. n. 5. 7. seqq. Zaf. ad l. 108. de V. O. n. 8.

XIX.

Ampliatur hæc quoq; regula, quod procedat, Gve(1) turpe quid conci-

concipiatur in persona unius ex contrahentibus, & vel de futuro, vel etiam de præterito, arg. l. 123. D. de V. O. sive in persona alterius, arg. l. 137. §. 6. D. d. t. dummodo tamen de futuro, Gloss. ad d. l. 123. de V. O. Salicet. ad l. 4. C. de inutil. stipul. v. Santer. d. l. n. 25. seqq. (2) sive alter hic certus, & aut cognatione seu familiaritate spondentibus junctus, aut extraneus; sive omnino incertus sit: cum hic non attendatur persona turpiter faciens, sed turpis causa, occasionem delicti omnibus istis casibus facile datura, Zaf. ad l. 26. de V. O. n. 22. Santer. d. l. n. 10. seqq.

XX.

Non igitur valet sponsio, sub hac conditione ab aliquo v. gr. cum Lucio inita, ut sibi io solvantur, si Lucius illicitum homicidium, vel adulterium, vel stuprum non committet; & contraria, si contingat, ipse totidem Lucio solvat, Santer. d. l. n. 8. & 2 seqq. aut, ut viginti Lucio pendat, si hic homicidium injustum jam perpetraverit, vel adulteratus sit, vel stuprum fecerit; & ipse est contrario, si factum non sit, & ab illo accipiat, arg. d. l. 123. de V. O. item, ut Lucius sibi io det, si Sempronius Titium (quem tamen interficere fas non est) occidet, aut cum uxore Titij rem habebit: vel, si Titius occidetur, aut cum Titii uxore adulterium committetur, Santer. d. l. n. 11. seqq.

XXI.

Inutilis quoque est sponsio, quod alter alterum edendo aut bibendo superabit, Santer. d. l. n. 16. Stracc. d. tr. part. 4. §. item quarto: quod alter alterum prodigalitate vincet, qualis sponsio fuit illa, quæ inter Antonium & Cleopatram, Ægypti Reginam, facta fuit, relata à Plin. lib. 9. natur. histor. cap. 35. Ex eo à Coras. d. cap. 7. n. 4. Stracc. d. tract. part. I. n. 2. Goedd. ad l. 7. de V. S. n. 13. item, quod alter altero magis strenue meritetur: quod alter altero saepius cum uxore congrederetur: & si quæ sit alia ejusdem farina.

XXII.

Quandoque tamen se res aliter habet, & licita est sponsio super caussa turpi, ut hæc in persona unius ex contrahentibus de præterito aut futuro, vel in persona tertii de futuro concepta sit: si scilicet illa tendat non ad lædendos, sed conservandos bonos mores; si ad malum non invitet, sed vel jam factum puniat, vel fortassis securum avertat: veluti si cum aliquo, quem delictum patrassè suspicari, sponsione certes,

B

quod

quod delictum istud commiserit, &c. si fecerit, tibi centum solvat; aut si aliquod tibi carum caput, sed v. gr. scortationi seu lusui deditum, in rectam viam libenter reducturus, & à vitiis istis abducturus, vel cum ipso, vel cum alio, qui operam ipsum corrigendi offert, sponsonem contrahas, quod lusui seu scortationi indulgere perget; & data simul certa pecunia, paciscaris, ut, si ita non sequetur, ea retineatur; sin sequetur, & illa tibi reddatur, & præterea alterum tantum, vel etiam major quantitas. Licit a est, inquam, ejusmodi sponsio, arg. l. 121. S. 1. D. de V. O. l. 50. D. de pac. l. 70. S. ult. ibi nam panae, &c. D. de fidejuss. v. Stracc. d. tract. part. 4. S. hic etiam. Zas. ad l. 26. de V. Q. n. 20. in fin. & n. 21. Francise. Pfeil consil. 36.

XXIII.

Rerum, quæ in sponsonem deducuntur, seu hinc inde a spondentibus promittuntur, spectanda iterum venit & qualitas & quantitas.

XXIV.

Qualitas est, quod in sponsonem venire possint non solum res, in specie sic dictæ, sed etiam facta, arg. s. fin. Inst. de V. O. ut tamen illæ sint (1) in rerum natura vel actu vel potentia, arg. S. 1. Inst. de inutil. stipul. junct. l. 73. D. de V. O. (2) commercio vel omnium hominum, vel saltem ejus, cui promittuntur, non exemptæ, arg. S. 2. Inst. d. s. l. 1. S. 9. in fin. D. de O. & A. l. 34. l. 83. S. 5. D. de V. O. nec (3) jam pleno jure ejus, cui promittuntur, arg. d. S. 2. Inst. d. s. causâ sponsonis scilicet in præteritum, aut præsens tempus collatâ: nam si ea de futuro concipiatur, non statim vitiatur sponsio propter promissionem rei, ipsius domino factam, sed in suspense est, arg. l. 61. D. de contrah. empt. l. 31. D. de V. O. hæc vero non impossibilia vel natura, vel jure, l. 31. l. 185. de R. l. 1. S. C. de LL. l. 6. C. de pac. l. 15. D. de condit. instit.

XXV.

Quantitas nec civili, nec Saxonico jure certis limitibus est circumscripta. Et quanquam Chilian. König d. cap. 57. S. Und die Wettensponsiones ultra aureum Ungaricum (qui hodie veteri solidi ex generali passimq; recepta consuetudine sufficiens existimat, v. Mynsing, ad S.

alte

alia autem, Inst. de donat. n. 2. Consult. Saxon. d. lib. 1. quest. 141.) fieri non posse doceat: ab ejus tamen partibus qui stet, hactenus reperi neminem Quin & centum, ducenta, mille ex causa sponsonis validè promitti, ex Dd. mihi recte colligere videor. v. Zaf. ad l. 108 de V. O. n. 6. Dec. d. cons. 115 Stracc. d. tract. part. 2. n. 4. Baptif. in annot. ad Clar. cit. supr. loc. Quo accedit quod nec wittenbergenses, nec Lipsienses d. cap. 57. Röniges quoad sponsiones in pronunciando observent, Heidecc. ad l. 5. D. de prescripte verb. tb. 7. in fin. & quod, fratrem etiam fratri hoc nomine auff hundert Gulden per Scabinatum Lipsiensem condemnatum fuisse, tradatur Consult. Saxon. d. l. Adde Schultz. in synops. Inst. d. supr. l. Ut igitur arbitrio spondentium videatur relatum, quanto pecunia summa certare velint.

XXVI.

Nihilominus tamen, causâ postea in judicium deductâ, si judex consideratis personæ facultatibus, ceterisq; circumstantiis, summam istam viderit esse immodicam, & talem, ut ejus amissio non leviter familiaris jacturâ victum adficere possit, partes illius fore arbitrör, ut ejus rei rationem habeat, & propterea non protinus conventionem partium, sed potius æquitatem sequatur atq; observet, arg. l. placuit, ubi Gothofr. in not. Cod. de judic. Qua in re non possunt mihi temperare, quin ex Wehner observ. pract. in verb. wetten verba N. R. part. 2. tit. 26. hic apponam, præsertim cum aliud quoq; quod ad hanc materiam spectat, illico continetur. Ita autem ista habent: Statutum est, Wenn zweien mit bedächtlichem Gemüte / in Ernst / vnd nicht schwerhweiss mit einander wetten / daß solche Wetzung für kräftig vnd bündig sol gehalten werden/etc. Es were denn die Sach / darumb die Wetzung geschicht / in sich selbst vnehrlich / schändlich vnd ärgerlich / oder die Summa der Wetzung übermäßig/vnd dem verlustigen Theil zu erlegen hoch nachtheilig/welches zu Erkänntniß Rechteens stehen soll / dann die Wetzungen mehr vmb Kurzweil/ denn Gelis oder Guis willen / zu geschehen pflegen vnd sollen. Darumb auch solche Wetzungssachen wenn sie ins Recht gelangen/nicht nach der schärfe der Rechten/sonder in der Billigkeit vnd Gelegenheit aller Würstände nach sollen entscheiden werden. Egregia sanè constitutio, & circa hanc materiam notatu digna. Add. Schotan. in exam. jurid. sub tit. de aleator.

B 2

XXVII. For.

XXVII.

Forma sponsionis essentialis seu interna est promissio ; certaminis alicujus gratia ultro citroq; facta : quæ sponsionem à reliquis pactionibus, cujuscunq; etiam ex generis sint, separat ac secernit, vid. alleg. su-
præ ad tb. 2. *Cum eventum victoria*

XXIX.

Forma sponsionis accidentalis seu externa est, quod sponsio con-
trahatur vel deposito simul pignore, & aut ab utrāq;, aut unā saltem
parte ; vel sine depositione pignoris alicujus, & iterum aut per stipulati-
onem, aut nudum tantum pactum. vid. Strac. d. tract. part. 2.

XXIX.

Deposito ab utrāq; parte pignore sponsio fit, cum uterq; contra-
hentium tertio alicui, judicis sponsionis constituto, rem aliquam tradit,
ut futuro postea victori ab eo restituatur. Cujus elegans nobis exem-
plum suppediat Poeta in *Bucol. Eclog. 3. vers. 22. seqq.* vid. Goedd. de se-
questrat. possif. c. I. n. 163. Atq; ejusmodi depositionem etiam sequestra-
tionem, & judicem, apud quem facta est, sequestrem, veteribus sculnam
dici, notat Cujac. in parat. ad tit. C. de prohib. sequestr.

XXX.

Deposito ab una saltem parte pignore sponsio fit, cum e. gr. alter
ex contrahentibus alteri decem tradit, ut, si hic vicerit, ea retineat ; sin
victus fuerit, & illa reddat, & aliquid aliud præterea solvat. vid. Strac.
d. l. n. 4.

XXXI.

Sine depositione pignoris alicujus per stipulationem sponsio fit,
cum, traditione rei à neutra parte interveniente, Lucius v. gr. certam
pecunia summam à Sempronio stipulatur, si aliquid factum fuerit ; &
hic restipulatur ab illo, si istud factum non fuerit. Ad quem modum
sponsionem inter C. Lutatium Cos. & Q. Valerium Praetorem, judice
Atilio Calatino electo, initam fuisse, refert Valer. Max. lib. 2. cap. 8. §.
post has.

XXXII.

Sine depositione pignoris alicujus per nudum tantum pactū spon-
sio deniq; fit, cum, nullā neq; re traditā, neq; stipulatione subditā, solus ad-
est contrahentium in sponsionem consensus, isq; vel expressus, per verba,

five

sive ore pròlata, sive in scripturam redacta, expositus; vel tacitus, per signum aliquod, ut nutum, junctiōnē manuum, aut aliud tale, declaratus.

XXXIII. mutuū nō in obclūsū

Ceterū quocunq; horum modorum sponsio contrahatur, firma est ac valida, quippe cum hodie (contrà quām sit jure nostro civili, l. 7. §. 4. seq. D. & l. 10. C. de pæt.) quodvis pactum, LL. ac bonis moribus non adversum, secundum communem Dd. opinionem obligationem pariat, atq; actionem producat, Wesenb. in parat. ad tit. D. de pæt. n. 9. vers. quanquam. Confer Rittersb. de differ. iuri. civil. & canon. l. 3. c. 1. Treutl. l. disp. 6. tb. 9. B. Anton. Thesaur. 2. quæst. forens. 19. in fin. idq; auctoritate juris canonici, ut quidem itidem Dd. communiter statuunt per c. 1. §. 3. extr. de pæt. Rittersb. d. l. Gomez. 2. variar. resolut. 9. n. 2. in fin. Soarez. in thesaur. recept. sentent. lit. P. n. 1. Parlador. 2. rer. quotid. 3. n. 16. quod jus moribus postea receptum accomprobatum fuit. v. Bacbov ad Treutler. d. l. Rosb. de compaq. iuri. civ. & canon. tit. 9. n. 19.

XXXIV.

Neq; interest, æquali sponsio ineatur conditione, an inæquali. Nam valet illa etiam ita contracta, ut unus altero majorem summam depo- nat, majusq; periculum sustineat, arg. l. 16. §. 4. D. de minor. quod & zatio dubii atq; incerti eventus, sponsiones plerumq; comitantis, suader. arg. l. 17. C. de usur. Perez. cit. supr. lbc. & Dd. pafim.

XXXV.

Quæ tamen omnia tum demum obtinēnt, si (1) sponsio seriō & de- liberatō, non per ludum aut jocum fiat, arg. l. 3. in fin. D. de O. & A. vid. N. R. supr. tb. 26 alleg. Goed. de contrab. stipul. cap. 3. conclus. 6. nec (2) error aliquis interveniat, essentiam sponsionis ingrediens, & dissen- sum in ipso negotio generans, l. 57. D. de O. & A. l. 55. D. eod. junct. l. 15. D. de iurisdict. l. 2. pr. D. de judic. qualis est error in causa sponsio- nis, veluti si duo super re aliqua, urbi Francofurtu eventurā, sponsione contendant, & unus Francofurtum ad Moenum, alter illud, quod est ad Viadrum, intelligat, arg. Ad. II. item errot in corpore rei promissæ, §. si de alia, Inst. de inutile. stipul. l. 83. §. 1. l. 137. §. 1. De V. O. & c. vid. Donell. 12. comm. 7. Goed. d. c. 3. conclus. 1. seqq. Bortholt ad tit. D. de V. O. cap. 5. n. 71. seqq.

B3

XXXVI. Finis

XXXVI.

Finis sponsonis generalis, & omnibus sponsonem ineuntibus propositus, est, ut negotium de aliquo solvendo, i. e. dando, vel faciendo, vel prestando, sit contractum. Arg. pr. Inst. de Obligat. junct. l. 3. D. de O. & A. specialis verò, & quibusdam faltem propositus, est vātius, aliis lucri, aliis solatij, aliis delectationis, aliis aliūs rei gratiā sponsonē certantibus. v. Sander. cit. s̄p̄ius loc. n. 23. R. N. d. l. & confer. th. 22.

XXXVII.

Et quidem si finem, quem intendunt, spondentes adsequi velint, oportet eos id agere, ut inter ipsos solutio activè & passivè procedat, sponsonem alias inutiliter contracturos, arg. l. u. D. de O. & A. §. si quā alium, & §. seq. Inst. de inutil. stipulat. l. 38. §. 17. D. de V. O. præter quam in casibus exceptis, de quibus Dd. & in primis Schneidvr. ad dd. §§. Inst. de inutil. stipulat.

XXXIX.

Effectus sponsonis, secundum præscriptum jam modum peracta, & ad perfectionem suam perducta, est, quod victori debeat id, de quo in eventum seu casum victoriae ipsi præstanto conventum fuit.

XXXIX.

Pro victore autem habendum est, non solum qui re vera jam vicit, sed & is, per quem non stat, quod minus vincat, adversario id, de quo concordia fuit, facere recusante: veluti, si Lucius cum Titio sponsonem faciat, quod hic minus, quam ipse, curreat aut saliet, & Titius planè currere aut salire deinde nolit. Certè hoc casu Titius æquè tenebitur, ac si currendo aut saliendo vere à Titio vinctus aut superatus fuisset, arg. l. 24. D. de condit. & demonstr. l. 161. D. de R. f. 6. cum non stat, de R. f. en sexto. l. 9. §. 3. D. de dolo mal. l. 85. §. fin. D. de V. O. fac. l. 32. ubi Dd. D. de V. S. l. 7. §. 2. vers. minus, ubi Paul. D. de tribut. aff. Gloss. Jas. Salicet. ad l. 17. §. fin. D. de præscr. verb. Straec. d. tr. de sponson. part 4. §. item quero. Francisc. Pfeil. consil. 34. ubi §. 3. ita vulgo receptum testatur.

XL.

Sed si Caius cum Mævio sponsonem contrahat, quod hic aliquid non faciet, v. gr. quod Romam non proficietur, & Mævius postea, nullà re aliâ, quam casu & vi majore impeditus, istud non faciat, & Romam

mam non profiscatur; at Cajus nihilominus viator, Mævius vero vi-
etus censendus erit? Evidem si quoqu modo, contrahentes factum
simpliciter respexisse, appareat, arbitror id adfirmandum: si minus, neu-
trum victorem aut victimum judicandum. vid. Besold. in thes. pract. in verb.
Wetten. & confer l. 56. l. 192. D. de R. l. 6. 39. D. de pact. l. 99. pr. D;
de V. O.

XLII.

Porro si id, quod victori ita debetur, aut victor jam habeat, aut in
eo solvendo nulla tergiversatio seu mora adhibeatur, res expedita est:
si contraria eveniat, utendum erit victori, si quid obtinere volet, actioni-
bus, ad id, quod ex eaussa sponsonis debetur, consequendum competen-
tibus: quales actiones sunt 1. actio praescriptis verbis, 2. Condictio certi,
3. actio ex stipulatu, & 4. condicione ex canone.

XLII.

Actio praescriptis verbis victori datur non solum adversus ipsum
victum in casu *supr. th. 30.* relato, vid. Strace. d. tr. de sponson. part. 2.
n. 4. modò stipulatio animo novandi subdita non sit, arg. §. pen. Inst.
quib. mod. toll. oblig. junct. l. 1. pr. D. de novat. verum etiam adversus ter-
tium, qui pignus sponsonis causâ sub pacto, ut futuro victori restituat,
acepit: quod pactum siquidem praesente victore factum sit, actio praescriptis
verbis directa competit; si minus, utili locus erit, l. 17. §. fin.
D. de praescript. verb. junct. l. 13. pr. D. de pignor. act. l. 26. pr. D. deposit.
Paul. de Gaftr. ad d. l. 17. §. n. 6. & ex eo Strace. d. tr. part. 4. §. fin. n. 2.

XLIII.

Condictio certi & actio ex stipulatu locu habent, cum ad sponsonem
stipulatio accessit, sive simul depositum sit pignus, sive non. Et illa qui-
dem datur, si stipulatio certa sit, deductâ in eam vel determinata specie,
vel alia re, de qua constet, quæ, qualis, & quarita sit, pr. Inst. de V. O. junct.
l. 6. D. de reb. cre. l. 74. D. de V. O. hæc vero competit, si stipulatio in-
certa sit, d. pr. Inst. de V. O. confer l. 75. Da eod.

XLIV.

Condictio deniq; ex canone, sive, si quis hoc malit, condicione ex
moribus datur, cum nudo pacto sponso facta est, arg. l. unit. D. de con-
dict. ex leg. vid. Wesenb. cit. supr. th. 33. loc. Anton. Gotbofr. disputat.
fend. 13. th. 1. D.

XLV. Non.

XLV.

Nonnunquam tamen istae actiones, quas dixi, impeditur, ut cum esse
 etu intentari seu exerceri nequeant, justa aliquâ exceptione contra eas
 competente : quod sit (1) si quis ad sponsonem ineundam metu com-
 pulsus sit, §. 1. Inst. de except. l. 5. C. de inutil. stipul. t. t. D. quod met.
 causs. & t. t. C. de hâ qua vi met. (2) Si victor aut dolo malo victimum ad
 sponsonem pertraxerit, arg. l. 36. D. de V. O. d. l. 5. C. de inutil. stipul.
 puta ignorantiam ejus rei, de qua agebatur, simulando, arg. l. 1. §. 2. D.
 de dol. mal. Perez. cit. supr. loc. Stracc. d. part. 4. S. item quero, vel capta-
 tiones verborum adhibendo, fac. §. sed quia, Inst. de fideicom. hered. l. 5.
 D. d. transact. l. pen. D. ad exhib. Stracc. d. part. 4. §. illud postremo, n.
 3. Besold. in thes. pract. d. l. aut sponsonem quoq; jam contractâ fallaciis
 & dolosis machinationibus ad victoriâ obtinendam usus sit, l. 7. pr.
 & §. 3. ubi Dd. D. de dol. mal, veluti si ad cursum sponsonem à se provo-
 catum humili prostraverit. Quod pertinet illud Chrysippi apud Gicer. lib.
 3. Offic. Qui stadium currit, eniti & contendere debet, quam ma-
 xime posse, ut vincat : supplantare eum, qui cum certet, aut ma-
 nu depellere nullo modo debet. (3) si minor 25. annis, curatorem non
 habens, sponsonem contraxerit, facilitate suâ & lubrico ætatis lapsus,
 t. t. D. de minor. l. 3. vers. si vero, & t. t. C. de in integr. restit. min.

XLVI.

Disputationem hanc claudat quæstio illa ardua ac difficultis, & circa
 quam Dd. hinc inde variant: An scilicet sponsiones nimis inæquali con-
 ditione factæ rescindi possint? Quam quæstionem pulchrè examinat
 Stracc. d. part. 4. S. quero igitur, & pro affirmativa tandem concludit:
 pro qua etiam mihi militare est propositum, sed sub istis conditionibus,
 quæ à Stracc. d. l. adduntur, sed hic subjungi jam nequeunt. Videatur
 præterea Anton. Thesaur. 2. quæst. forens. 19. n. 4. seq.

Tantum.

SOLI DEO GLORIA,

•S(O)J•

concipiatur in persona unius ex contrahentibus, & etiam de praeterito, arg. l. 123. D. de V. O. sive in p. l. 137. §. 6. D. d. t. dummodo tamen de futuro, Gl. O. Salicet. ad l. 4. G. dein util. stipul. v. Santer. d. alter hic certus, & aut cognatione seu familiaritat etus, aut extraneus; sive omnino incertus sit: cum persona turpiter faciens, sed turpis causa, occasibus istis casibus facile datura, Zaf. ad l. 16. de V. C. n. 10. seqq.

XX.

Non igitur valet sponsio, sub hac conditione a Lucio inita, ut sibi io solvantur, si Lucius illicitum hor terium, vel stuprum non committet; & contra, si co dem Lucio solvat, Santer. d. l. n. 8. & 2. seqq. aut, u dat, si hic homicidium injustum jam perpetraverit, ve stuprum fecerit; & ipse est contrario, si factum non si arg. d. l. 123. de V. O. item, ut Lucius sibi io det, si S. (quem tamen interficere fas non est) occidet, aut c habebit: vel, si Titius occidetur, aut cum Titii ux ore mittetur, Santer. d. l. n. 11. seqq.

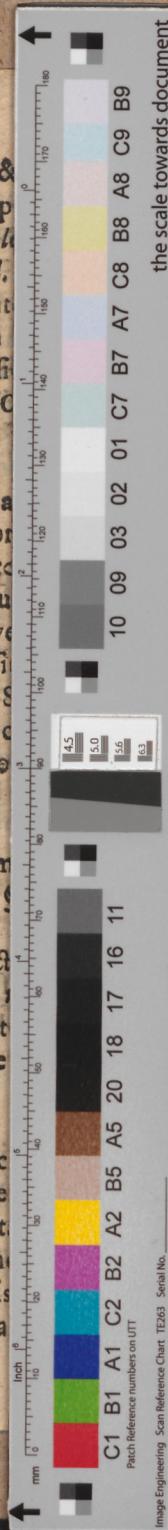
XXI.

Inutilis quoque est sponsio, quod alter alterum do superabit, Santer. d. l. n. 16. Stracc. d. tr. part. 4. si alter alterum prodigalitate vincet, qualis sponsio Antonium & Cleopatram, Ægypti Reginam, fac lib. 9. natur. histor. cap. 35. Ex ea à Coras. d. cap. 7. part. 1. n. 2. Goedd. ad l. 7. de V. S. n. 13. item, quod al nū menitetur: quod alter altero saepius cum uxore quæ sit alia ejusdem farinæ.

XXII.

Quandoque tamen se res aliter habet, & licet causa turpi, ut in persona unius ex contrahendendo futuro, vel in persona tertii de futuro conceptu tendat non ad laedendos, sed conservandos bonos meos, non invitet, sed vel jam factum puniat, vel fortassis veluti si cum aliquo, quem delictum patrassè suspicatur.

B

the scale towards document

vel
arg.
te v.
sive
jun-
atur
mini-
d. l.

cum
adul-
toti.
pen-
, vel
piat,
rium
rem
om-

ben-
quod
inter
Plin.
rat.
stre-
& si

uper
erito
t illa
alum
erat:
eretes,
quod